

Fårehyrden. Prædiken 1.s.e.p. 2022:

*Hyrden græsser sine får,
gærdet er hans Throne,
Solen purpur om ham slår,
månen er hans Krone.*

*Hvad mon vel han tænker på?
længe taus han stod og så
frem i Aftenstunden.
Hjertet ved, kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden.
Amen*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!« Igen, for anden gang, sagde han til ham: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vær hyrde for mine får!« Jesus sagde til ham for tredje gang: »Simon, Johannes' søn, har du mig kær?« Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: »Har du mig kær?« og han svarede ham: »Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine får! Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men

når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil.« Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: »Følg mig!«

Johannesevangeliet 21,15-19

Amen

Forestil jer en mand, som står i en blomsterforretning og vil købe en buket roser. På skiltet står der, at to buketter koster 70 kr. Manden, som i øvrigt hedder Ove, vil kun købe en buket. Den vil han give 35 kr. for, men prisen for en buket er 50 kr. Ove giver sig ikke så let, så han beder om at tale med chefen, da han ikke får ret.

Dette er starten på filmen: "En mand, der hedder Ove". Den handler om en temmelig vranten og tilsyneladende ukærlig mand, der sørger over sin kones død, men i øvrigt bruger sin tid på at rydde op og spille politibetjent overfor sine naboer, være vranten og temmelig uforskammet.

Der er nu heller ikke meget at grine af, når Ove hver morgen står tidligt op og går sin inspektionsrunde i kvarteret; flytter cykler, rusker i aflåste døre og kvalitetstjekker naboernes affaldssortering i skralderummet.

Men under huden på den rigide regelrytter findes en gribende skæbne og en stor sorg...

Heldigvis bliver alting ikke ved med at være så ulideligt...

Ove er temmelig slem og rædselsfuld, men selv en vranten og krakilsk mand kan blive bedre...

Den dag, hvor den højgravide og temperamentsfulde parvaneh og hendes familie flytter ind i rækkehuset overfor – og parallelparkerer lige ind i Oves postkasse – bliver begyndelsen på en morsom og rørende historie om værdien af kvalitetsværktøj, uventet venskab, kærlighed, herreløse katte og kunsten at bakke med en anhænger...

»En mand der hedder Ove« er en historie om kærlighedens kraft, om næstekærlighed og venskab og om ikke at bære nag, men i stedet åbne sig mod de mennesker, der faktisk er lige i nærheden, parate til at give af sig selv, hvis de får lov.

Det er samtidig en sød påmindelse om ikke at dømme vores medmennesker for hårdt og for hurtigt, for vi bærer alle sammen på hver vores historie, der er bestemmende for, hvordan vi opfører os i livet – og over for andre.

”Kærlighedens kraft” – det er den, der får Jesus til tre gange at spørge Peter om han elsker ham. Det kan føles som om alting er gået i tomgang – som om Jesus er blevet tungnem at han spørger ham tre gange. Men Peters fornægtelse af sit kendskab til Jesus skete også tre gange i løbet af natten mellem skærtorsdag og langfredag.

Han stod og varmede sig ved et bål af trækul i ypperstepræstens gård.

Det samme sker i den aktuelle situation: her sidder Peter sammen med Jesus og varmer sig ved et bål efter at have spist.

Lige så mange gange, som Peter har fornægtet Jesus – altså tre gange – beder Jesus ham om at bekræfte sin kærlighed. Og ved hver bekræftelse pålægges han opgaven at være hyrde for Jesus' får og lam.

Fårene og lammene er et billede på de mennesker, som følger Jesus og tror på ham. Trods fornægtelsen giver Jesus Peter lederrollen blandt disciplene. Som indledning til dette beder Jesus Peter om at bekræfte sin kærlighed det samme antal gange som fornægtelsen – 3 gange.

Det er i øvrigt også 3. gang Jesus viser sig for disciplene efter opstandelsen. Og han hjælper dem præcis som han gjorde før sin død og opstandelse. De er ude at fiske, men får intet i nettet. Det laver Jesus om på. Han sørger for, at de får fisk i nettet, så de kan få mad.

...

Tre gange beder Jesus Peter om at være hyrde for hans får og lam. Det får mig til at tænke på præsten Morten Stender, som har været fårehyrde. Efter kort tid opdagede han, at fokus i hans eget liv flyttede fra ham selv til fårene. Han var nat og dag opmærksom på deres behov og lyttede altid efter deres brægen. Efter syv år som hyrde skiftede han fårene ud med et studium i teologi, hvor fokus kom til at ligge på den gode hyrdes rolle.

Han fortæller, at da han var barn, sagde hans gamle mormor:

Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.

Morten forstod ikke betydningen af den sætning, som i øvrigt kommer fra Salmernes Bog i Det Gamle Testamente, men da han selv blev fårehyrde begyndte det at gå op for ham, hvad der mentes.

Ikke fordi han blev nogen guddommelig hyrde for sine får, men han opdagede, at han havde skiftet fokus fra sig selv til en evig lytten efter fårenes brægen på marken.

Dag og nat lyttede han år ud og år ind. Engen lå lige neden for hans hus og grænsede op til haven.

Morten havde det bedst, når han kunne se og høre fårene. Han lærte hurtigt at kende forskel på karakteren af deres brægen. Var de sultne, lød det på én måde, en vedvarende, utålmodig brægen – næsten som en anklage: Se så at stå op og sørg for noget mad til os!

Den allerstørste glæde ved at holde får var læmningssæsonen i det tidlige forår. Her drejede det sig om liv og død, så her var det ekstra vigtigt at have øjne og ører på marken nat og dag.

Første gang et af fårene skulle føde var forfærdelig! Lammet sad fast i fødselskanalen med spidsen af klovene ude. Det gik op for ham at noget var galt, så for at undgå at lammet skulle blive kvalt, var han nødt til at være jordemoder. Han fik fat i forbenene og trak til. Det lykkedes at få et lille, tilsyneladende livløst lam ud, og bagefter, da fåret intet foretog sig, måtte han tørre slimen væk fra lammets næsebor og mund, så det kunne trække vejret. Først da kom fåret og slikkede sit lam rent, og det begyndte at røre på sig.

De små uskyldige lam blev i øvrigt trækplastre for folk i byen. Specielt familier med børn kom ofte forbi. Mange af dem gik gennem familiens have for at komme ind på marken; det kunne være til stor

irritation, men samtidigt anså Morten fænomenet som uskyldens dragende magt, som sprængte alle grænser og drog store og små til sig fra nær og fjern fuldstændig som med Jesusbarnet.

Disse år med fårene fik Morten til at læse teologi for at forstå, hvordan den gode hyrde kunne sætte sit liv til for fårenes skyld.

...

Jeg vil lige vende tilbage til samtalen mellem Jesus og Peter.

Det var deres første samtale, siden Jesus stod op fra de døde.

Hvordan er det at møde en gammel ven, som man har svigtet og forladt? En ven, hvis tillid man fuldstændig har brudt?

Peter fornægtede Jesus tre gange, men Jesus spurgte tre gange, om Peter stadig havde ham kær. Det er som om, Jesus spurgte om Peters tilgivelse.

Det er den omvendte verden. Men det viser bare, at Jesus ønskede, at Peter ikke længere skulle skamme sig, men at der er tilgivelse for selv det alvorligste svigt. Jesus ønskede stadig en god relation til Peter – og til os.

Amen.

